

Το Ξωνί

44

ΚΥΡΙΑΚΗ 17
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2014

Το ΞΩΝΙ ΚΡΑΤΑΕΙ
Η ΕΛΣΑ ΣΠΥΡΙΔΟΠΟΥΛΟΥ
(elsaspi@gmail.com)

«Προπαγάνδα μέσα από μια οθόνη που μας παρακολουθούν»

«Ζούμε στο πέτσι μας το 1984 του Τζορτζ Οργουελ». Η Ελένη Ράντου σηκώνει Το Ξωνί και είναι καταγιστική

Γαρμένει «δικός μας» ο εαυτός μας ή τον έχουμε χάσει και αυτόν; Μήπως είμαστε εντέλει «κατάδικοι» του εαυτού μας και της κοινωνίας; Ο τίτλος του έργου «Κατάδικός μου», που έγραψε η αγαπημένη πιθοποιός **Ελένη Ράντου** μαζί με τους **Σάρα Γανωτή** και **Νίκο Σταυρακούδη**, αποτελεί ένα λογοπαίγνιο, όπως λέει η ίδια. «Όπως θέλει μπορεί να το διαβάσει κανείς, αναλόγως σε ποια κατάσταση βρίσκεται από τις δύο», μας είπε γελώντας, με αυτό το αυθόρυμπο, πηγαίο γέλιο της. Κατορθώσαμε να τη βρούμε σε ένα ρεπό από την περιοδεία της με το έργο, το οποίο αφού κέρδισε επί τρία χρόνια τους θεατρόφιλους στην Αθήνα, τώρα ταξιδεύει ανά την Ελλάδα. Πρώτη φορά για τη Ράντου σε περιοδεία και όπως λέει: «Την επέλεξα ίσως και στη χειρότερη στιγμή! Είναι ένα τεράστιο σχολείο. Ενας στρατός που, όταν τον περνάς μετά τα 25, είναι πολύ ζόρικος (γέλια). Ζόρικα, όμως, είναι και όλα όσα ζούμε. Μια εποχή άκρως... Οργουελική, όπως τη χαρακτηρίζει η ίδια!

Ζούμε σε εποχή που «καταδικάζει»;

Είναι πράγματι η εποχή που τιμωρεί. Σαν να νιώθεις ότι σου παίρνουν τη ζωή. Και δεν είναι και εύκολο να επαναπροσδιορίσουμε τα πράγματα. Θέλει χρόνο. Τον πρώτο καιρό, είσαι λίγο θεατής των αλλαγών. Και νομίζω ότι κάποιοι σκοπίμως μας κρατάνε θεατές.

Και σπέρνουν τρόμο συστηματικά;

Φυσικά. Είναι ένας καινούριος τρόπος πολιτισμού, πα, όλο αυτό. Όλα ακουμπάνε στην αγορά και στο χρήμα. Τίποτα στον άνθρωπο. Το χρήμα, όμως, είναι έξω από την ανθρώπινη φύση, είναι κατασκεύασμα και το κατασκεύασμα δεν έχει ανθρωπιά. Οπότε αν δεις πώς λειτουργούν οι αγορές, έτσι μας βάζουν να λειτουργούμε και εμείς. Η χειρότερη λογική μάλιστα, χάρη στο φόβο, είναι να περιμένεις να σου λύσει ο άλλος όλα σου τα προβλήματα. Χρειάζεται μια -ας το πούμε- σύντομη ωρίμανση για να μπορείς να περάσεις σε δράση. Το να περιμένεις να

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΛΕΝΗ ΡΑΝΤΟΥ

«Σε παρακολουθούν συνεχώς με όποιο τρόπο και σε αφήνουν να υπάρχεις, όσο εξυπηρετείς. Μόλις στυλώσεις τα πόδια και πεις δεν μπορώ να υπηρετώ άλλο αυτό το χάος, αυτό το τέρας, αρχίζουν οι επεμβάσεις»

σε σώσει κάποιος ή να είσαι απαθής, είναι ό,τι πιο καταστροφικό. Οι από μηχανής Θεοί έχουν τελειώσει! Εμείς πρέπει να δούμε με πρακτικό τρόπο πού πάμε, τι κάνουμε; Κάτι σίγουρα πρέπει να κάνουμε και δεν είναι αυτό που κάνουμε ήδη!

Πού θα οδηγηθούμε άραγε;

Σε μια αλλαγή του τοπίου. Οπως γινόντουσαν παλιά οι πόλεμοι και άλλαζε ο χάρτης ο γεωγραφικός, τώρα αλλάζει ο οικονομικός χάρτης. Σ' αυτό το χάρτη, νομίζω ότι θα πάμε με πολύ σταθερά βήματα προς τις τριτοκοσμικές χώρες. Εμείς ήμασταν μια μικρή χώρα που απολαμβάναμε μιας εικόνας πολύ καλύτερης από το μέγεθός μας. Τώρα, θα πάμε εκεί που είναι

τα μεγέθη μας. Στα πολύ μικρά, στα πολύ απολίτιστα και στα πολύ θλιβερά! Εξάλλου, είναι λίγο μελετημένο το τι θα γίνει, αν δούμε και άλλες περιπτώσεις. Υπάρχει ένα manual (εγχειρίδιο χρήσης) σ' αυτά. Βρέθηκα σε χώρες που υφίστανται παρόμοια κατάσταση και είδα ότι ο τρόπος είναι ίδιος. Ξεκινάει το πράγμα με τον ίδιο τρόπο, με μια κατηγόρια και ενοχή στο λαό, για το πόσο ανώριμος είναι που ζούσε με δανεικά, από λεφτά που δεν είχε κ.λπ. Λες και κάποιος ξυπνάει και λέει «εγώ θα ζήσω με δανεικά», εάν μία τράπεζα δεν αποφασίσει ότι με αυτό τον τρόπο θέλει να διακινεί το ψεύτικο χρήμα της! Υπάρχει μια μεθόδευση, λοιπόν, σε όλα αυτά και ξέρουν πολύ καλά ότι όταν κτυπάς με δέκα κτυπήματα

μαζί, δεν μπορεί ο άλλος να αντιδράσει. Θα μείνει απαθής, άναυδος!

Από τα «ψηλά», βέβαια, ισχυρίζονται ότι πάμε καλά.

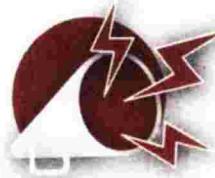
Υπάρχει μια μεγάλη προπαγάνδα ότι όλα πηγαίνουν καταπληκτικά! Τρομερή προπαγάνδα! Ούτε ο Χίτλερ δεν είχε τέτοια (γελάει)! Κοίτα, περιοδεία αυτή μου άνοιξε ακόμη περισσότερο τα μάτια. Φανταζόμουν ότι θα συναντήσω μια εκτός των τειχών κατάσταση, που θα είναι καλύτερη από την αθηναϊκή, αλλά βλέπω και εκεί τα ίδια. Βλέπω πόλεις ερημωμένες, ανθρώπους να μπνυθαίνουν από τα σπίτια τους. Πηγαίνουμε σε πόλεις μεγάλες και δεν κυκλοφορεί άνθρωπος, βλέπω τουριστικά θέρετρα με τα τσάρτερ να προσγειώνονται κάθε πέντε λεπτά και δεν υπάρχει τουρίστας στο δρόμο, γιατί τους κλείνουν όλους μέσα στα μεγάλα συγκροτήματα, τα οποία δεν τα διαχειρίζονται και Ελληνες! Δεν βλέπεις, πάντως, αυτήν την οικονομία που μας έχουν πυρπολήσει και βομβαρδίσει ότι πηγαίνουμε καλύτερα. Αυτό είναι το πιο τερατώδες ψέμα και μερικοί το έχουν πιστέψει κιόλας! Μας αρα-

«Βρέθηκα σε χώρες που υφίστανται παρόμοια κατάσταση. Ξεκινάει το πράγμα με τον ίδιο τρόπο, με μια κατηγόρια και ενοχή στο λαό, για το πόσο ανώριμος είναι που ζούσε με δανεικά, από λεφτά που δεν είχε»

www.nerit.gr

(Το ΧΩΝΙ έχει προσφύγει στην ελληνική δικαιοσύνη και διεκδικεί το domain name που πρώτο κατοχύρωσε)

Οι από μηχανής Θεοί έχουν τελειώσει Ε.Ρ.

www.toxwni.gr

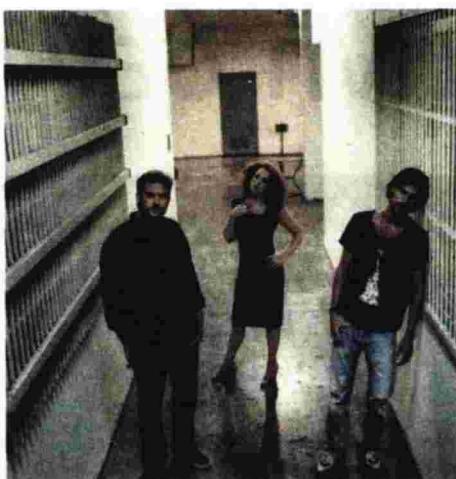
Το ΧΩΝΙ

45

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014

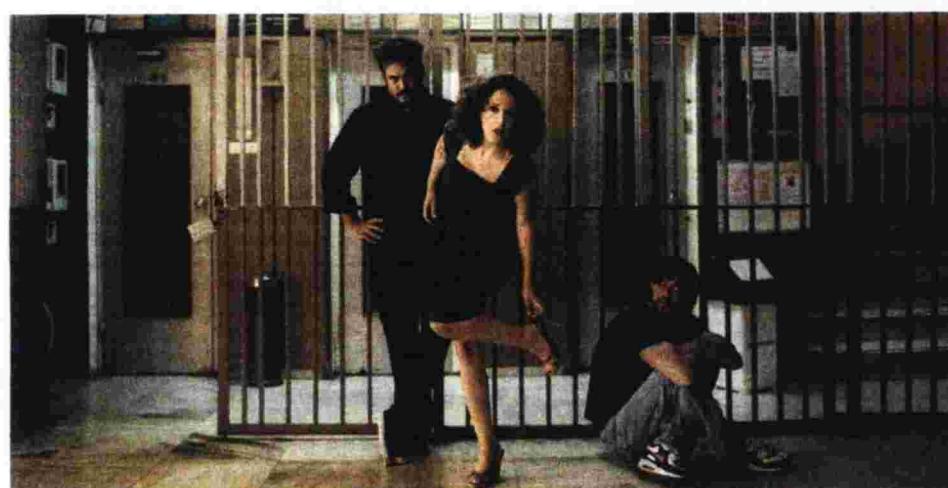

Οι συντελεστές της παράστασης «Κατάδικός μου», η οποία ξεκίνησε ήδη περιοδεία.

«ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΣΥΜΦΙΛΙΩΘΩ ΜΕ ΤΟ ΟΤΙ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ»

Τι μας σώζει; Το χιούμορ; Η απελπισία δεν πορεύεται χωρίς χιούμορ. Τη φτώχεια μπορείς να την πάρεις απόφαση. Ναι, εντάξει, πτωχεύσαμε, πρέπει να το πάρουμε απόφαση ότι δεν θα ξαναζήσουμε τώρα κοντά εκείνες τις στιγμές, στις οποίες ήμασταν οικονομικά ανέμελοι. Το όλο το γύρω που κουβαλάει όλο αυτό, είναι το πιο ζόρικο. Εγώ μπορώ να συμφιλιωθώ με την ιδέα ότι δεν θα ξαναμοιρθώ με τον τρόπο που αμοιβόμουν το 2010. Με αυτό που δεν μπορώ να συμφιλιωθώ, είναι με το δικασμό, την αναξιοπρέπεια, τη φτίνια, την πονηριά, με την αρπακτικότητα. Με το ότι μας απειλούν συνέχεια. Αυτό μου φαίνεται το χειρότερο από όσα συμβαίνουν. Αυτή η διαρκής απειλή που δεν μπορείς να την προσδιορίσεις ακριβώς. Σου λένε «σπρώχω μια απειλή και υπολογίζω ότι θα έχω μια συμμόρφωση της τάξης των 5%. Το ότι μπορούν να τρελάνουν άλλο ένα 95% δεν παίζει ρόλο, τους ενδιαφέρει να υπάρχει η όποια συμμόρφωση. Και είναι αόριστες οι απειλές.

«Βλέπω τουριστικά θέρετρα με τα τσάρτερ να προσγειώνονται κάθε πέντε λεπτά και δεν υπάρχει τουρίστας στο δρόμο, γιατί τους κλείνουν όλους μέσα στα μεγάλα συγκροτήματα, τα οποία δεν τα διαχειρίζονται και Ελληνες!»

διάζουν διάφορα και εμείς πανικόβλητοι τρέχουμε δεξιά και αριστερά για ό,τι μας πιούνε και παρακολουθούμε τα δελτία ειδήσεων και απειλούμαστε για το πόσο θα μας πάνε μέσα με το παραμικρό, εάν δεν είμαστε συνεπείς στο κράτος! Ξέρεις, πλέον, το υπουργείο Οικονομικών κάνει τηλεφωνήματα σπίτι μας, λες και είναι τράπεζα και ρωτάεις γιατί δεν βάλαμε τις δόσεις κ.λπ. Εκανα πρόσφατα μια ρύθμιση και με πήρανε τηλέφωνο την επόμενη μέρα! (γελάει)

Ο Μεγάλος Αδερφός έτσι:

Ναι! Νομίζω ότι είναι η πιο Οργανελική εποχή από ποτέ. Πραγματικά, ζούμε στο πετσί μας το «1984» του Τζορτζ Οργουελ και επειδή έχουμε 2014, είναι και συμβολικό. Είναι 100% η προπαγάνδα μέσα από μια οθόνη που μας παρακολουθούν. Δεν είναι δυνατόν, σου λέω, να βαράει το τηλέφωνο από την τράπεζα, την επόμενη μέρα που έχω μιλήσει για τη δόση που καθυστερεί! Σε παρακολουθούν, συνεχώς, με όποιον τρόπο και σε αφήνουν να υπάρχεις, όσο εξυπηρετείς. Μόλις στηλώσεις τα πόδια και πεις "δεν μπορώ να

υπηρετώ άλλο αυτό το χάος, αυτό το τέρας", αρχίζουν οι επεμβάσεις.

Σε όσους δεν τρελαθούν, τί θα μείνει «κατάδικό τους»;

Μια και δεν θα μείνει κάτι υλικό - αυτά θα τα «βουτήξουν» όλα-, ας μείνει κάτι που να έχει να κάνει με ανθρωπά. Εμένα, με πονάει πιο πολύ που εμείς δεν είμαστε δικοί μας πα. Δεν είναι ο καθένας, ούτε με τον εαυτό του δικός του ούτε με το δικό του άνθρωπο δικός του. Είναι σε απομόνωση και σε απόσυρση από τη ζωή του. Και δεν είναι υπερβολές αυτές. Δεν είναι δυνατόν να είναι λαϊκισμός -όπως λένε διάφοροι- αυτά που θέλει ο λαός. Δεν μπορεί η ευημερία και η πρόοδος να είναι

«Υπάρχει μια μεγάλη προπαγάνδα ότι όλα πηγαίνουν καταπληκτικά! Τρομερή προπαγάνδα! Ούτε ο Χίτλερ δεν είχε τέτοια»

λαϊκισμός. Εχουμε φτάσει σε σημείο, το να θες να προσδεύεις και να θες το παιδί σου να σπουδάσει, το να θες ένα καλύτερο μέλλον, να το ονομάζουν «λαϊκισμό». Αυτήν την αιώνια επιθυμία κάθε ανθρώπου, το αύριο να είναι λίγο καλύτερο από το χθες!

Νιώθεις θυμωμένη;

Είμαι θυμωμένη με όλα αυτά επειδή παλεύω, έχω ακόμη στόχους και θέλω να κάνω πράγματα! Σε κάθε έναν άνθρωπο, που θέλει να κάνει πράγματα, αυτή η έλλειψη οξυγόνου γύρω γύρω των θυμώνει πάρα πολύ! Ολη αυτή η κατάσταση δεν είναι ευθύνη δική μας, γιατί κάποιοι κειρίστηκαν πολύ λάθος καταστάσεις και φτάσαμε ως εδώ. Και ας πούμε ότι δεν είναι ώρα, ούτε ευθύνες να χωρίσεις, ούτε φυλακές να βάλεις, αλλά να φτιάξεις ένα στόχο για το αύριο. Οταν, όμως, δεν σου επιτρέπουν να φτιάξεις στόχο για το αύριο, όταν τολμάς και βλέπεις ότι είναι σημαδεμένη η τράπουλα, αισθάνεσαι πραγματικά σαν να είσαι το ποντίκι μέσα στη φάκα και λες "πάψτε τουλάχιστον να με δουλεύετε"! 🌸

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

«Κατάδικός μου» των:

Ελένη Ράντου, Σάρα Γανωτή και Νίκος Σταυρακούδης.

Σκηνοθεσία: Γιώργος Παλούμπης.

Σκηνικά: Μανιόύ Τρικεριώτη.

Κοστούμια: Μανώλης Γαλετάκης.

Μουσική επιμέλεια: Κώστας Ζήνος.

Παιζούν: Ελένη Ράντου, Πυγμαλίων Δαδακαρίδης, Ορφέας Αυγουστίδης,

Μιχάλης Ιατρόπουλος, Δημήτρης Καπετανάκος, Μπάμπης Γιωτόπουλος.

Η περιοδεία συνεχίζεται σε:

Κρήτη (21-26/8), Κομοτηνή (29/8),

Αλεξανδρούπολη (30-31/8),

Ξάνθη (1/9), Βέροια (2/9),

Θεσσαλονίκη (3-5/9), Αιγάλεω (7/9), Γαλάτσι (8/9), Βριλήσσια (10/9),

Παπάγου (11-12/9) και Αχαρνές (13/9).

